

نعت

اے کہ بردہ ہارِ موزِ عشق آساں کردہ ای سینہ ہارا از تحبِ سلی یوسفناں کردہ ای
 اے کہ صد طورِ راست پیدا از نشانِ پائے تو خاکِ یثرب را تجلی گاہِ عسراں کردہ ای
 اے کہ بعد از تو نبوت شد بہر مفہوم شرک بزمِ رادش ز نورِ شمعِ عسراں کردہ ای
 اے کہ ہم نامِ خدا بابِ دیارِ علم تو اُمیے بودی و حکمت را نمایاں کردہ ای
 فیض تو دشتِ عرب را مٹحِ انظار ساخت خاکِ ایں دیرانہ را گلشنِ بداماں کردہ ای

دل نہ نالہ در سراقِ ماسوائے نورِ تو

خشک چوبے رازِ ہجرِ خویش گریاں کردہ ای

(بشکرِ پٹیان)

اے یہ نعت علامہ اقبال کے کسی مجموعہ کلام میں شامل نہیں۔